

RingHääl

ETV ja ER siseleht

nr. 3 detsember 2006

SELLES NUMBRIS

- * Margus Allikmaa: keeruline aasta on olnud
- * Tagasivaade ETV ja ER uudistetoimetuste tööle
- * Uuest infohaldussüsteemist
- * Pildikastiga pimedas ajas

Pildil tagasi?

EESTI TELEVISIOON

Eesti Televisiooni juhatuse esimees Ainar Ruusäär kirjutab, et algava aasta prioriteediks on ja jääb tugev ning konkurentsivõimeline avalik-õiguslik programm.

Uut telehooaega käivitades nentisid Kanal 2 juhid tunnustavalt, et ETV on oma saadetega "pildi servale tagasi jõudnud". Omajagu oli neil kindlasti õigus, sest mõned muutused saatevõrgus, traditsiooniliselt tugevad märgid, mõned uued saated ja TV3 langus aitas meil oma turuosa säilitada. Mitte aga kasvatada. Seepärast pole meil eriliseks õnnetundeks põhjust ning võis(t)lus jätkub järgmisel aastal vähemalt sama karmides tingimustes.

Rohkem raha = samapalju raha

Kuidas saab nii olla, et ETV eelarve suureneb, aga peamiste valdkondade eelarvetes järgmisel aasta märgatavat kasvu ei ole? Seda küsimust on esitanud arvatavasti enamuse ETV töötajaid.

Tõepoolest, ETV üldine eelarve suureneb veidi meie tehnoloogainvesteeringuteks antud raha võrra. Selle raha eest seab ETV end tehnoloogiliselt valmis digitaalseks tootmiseks, mis võimaldab väljastada rohkem

kui ühte kanalit. Nõnda täidame vähemalt ühe meie enda püstitatud eesmärkidest – olla relvastuselt Eesti parim televisioon. Lisaks sellele oleme alustanud paljusid tegevusi, mille olulisust me oma igapäevases tegevuses võibolla ei märkagi. Meil on nüüd uus korrespondent Kesk-Eestis, järgmisel aastal avame korrespondendipunkti ka Lääne-Eestis, tegevust alustab Eesti Televisiooni ja Eesti Raadio ühine uuringutegrupp, et tele- ja raadioprogrammide positsioone ja arenguid analüüsida ning tegijatele sihtide seadmist läbi uuringute lihtsamaks muuta.

Algava aasta prioriteediks on ja jääb tugev ning konkurentsivõimeline avalik-õiguslik programm. Just head saated õiges järjestuses on meie suurim eesmärk. Loomulikult tugevneb konkurents parimal vaadatavuse ajal veelgi ja ETV peab selleks valmis olema. Kasvõi seeläbi, et kindlustada oma mõju lisaks tavapärasele teleprogrammile ka uue meedia keskkonnas, kus me oleme viimasel aastal edukad olnud. Uue aasta algul vaatab ETV juhtkond üle programmi juhtimise, võimaluste piires vaatab üle palgad ning need valdkonnad, mis vajavad muutmist või tuge.

Igal juhul saab Rahvusringhäälingu uus juhtkond konkurentsivõimelise ja korras teleorganisatsiooni.

Eesti Televisiooni juhatuse ootab kuni aasta lõpuni küsimusi online-konverentsiks ETV intranetis

Küsimused on oodatud e-posti aadressil kysimus@etv.ee. Samuti saab küsimusi jätta anonüümselt valvelaudade juures olevasse kasti. Vastuseid saab intranetist lugeda reedel, 5. jaanuaril.

Online-konverentsi kaudu on kõigil võimalus saada vastuseid ETV erinevates valdkondades vastuvõetud otsuste, toimuvate muutuste ja protsesside kohta.

Kaitseministeerium andis Rahvusringhäälingu uue hoone kinnistu üle ETV-le ja ER-le

Kaitseminister Jürgen Ligi, ER juhatuse esimees Margus Allikmaa ja ETV juhatuse esimees Ainar Ruusäär kirjutavad detsembri algul alla lepingule, millega Kaitseministeerium võõrandas tasuta Tallinnas Tuisu tn. 21 asuva kinnistu kahele avalik-õiguslikule meediaorganisatsioonile ühise ringhäälingumaja ehitamiseks. Edasiste sammudena kavandavad ER ja ETV koostöös Arhitektide liiduga korraldada ideekonkursi uuele ringhäälingumajale parima võimaliku arhitektuurilise lahenduse leidmiseks.

"Me eeldame, et ideekonkursile esitatavad tööd kirjeldavad lisaks ringhäälingumajale kinnistu haljastust, parklaid ning sellega külgnevaid alasid," ütles ETV juhatuse esimees Ainar Ruusäär. "Ühinevate organisatsioonide vahel tekib sünergia vaid siis, kui organisatsioonid toimivad ühise katuse all".

Margus Allikmaa sõnul tuleb kiita Kaitseministeeriumi ja tänase kaitseministri riigimehelikku tegu, mille tulemusel kaks avalik-õiguslikku ringhäälinguorganisatsiooni said väga hinnalise maatüki omanikeks. "Sisuliselt võib öelda, et riik on läbi Kaitseministeeriumi toetanud ETV-d ja ER-i mitmesaja miljoni krooniga," märkis Allikmaa.

Margus Allikmaa: keeruline aasta on olnud

Ühisesse lehte kirjutamine on erakordselt keeruline ülesanne. Meil on täna tegelikult ainult kaks ühist ja olulist teemat: seadus ja maja. Mõlemal teemal olen varem korduvalt kirjutanud ja midagi uut lisada on raske. See, et ühine uus maja tuleb, on tänaseks enam kui selge ja see, et uut ja kõiki rahuldavat seadust niipea ei tule, on samuti selge. Selline võiks olla artikli küüniline, aga aus algus.

Head kolleegid, kes te teete hommikust õhtuni tööd Eesti Raadio või Eesti Televisiooni heaks! Töö jätkub. Sõltumata sellest, millal ühinemine toimub või jääb see sootuks toimumata, tööd vähemaks ei jää, tuleb hoopis juurde.

Just töö jätkumise (mitte)mõistmine võib järgmisel aastal osutuda kõige tõsisemaks probleemiks või moodsat sõnapruuki kasutades - väljakutseks. Ei pea olema eriline juhtimisguru, et mõista olukorra tõsidust. Teadmatus, määramatus, väiksemgi muudatus, isegi ainult juhtkonna vahetus, põhjustab meis teatud segadust ja ärevust ning sellega omakorda kaasneb paratamatult motivatsiooni langus. Kui suitsu- või kohvinurgas hakatakse kõva häälega küsima "millal selgub?" või "mille nimel?", on tegu sümptomitega, mis viitavad töötaju üldisele langusele.

Väärtuslikud inimesed

Aga püüdkem mõelda loogiliselt. Lähemas ega kaugemas tulevikus programme vähemaks ei jää, hoopis tuleb juurde. Programme ja saateid teevad inimesed, mitte masinad. Iga inimene, kes natukenegi oskab raadio- või teletööd, on hinnas. Loominguline andekus, raadio- või teletöö oskus ja töökus on suurepäraseks omadused. Ühinenud või mitteühinenud organisatsioon peaks olema erakordselt rumal, kui ta loobub inimesest, kes ühtki neist omadustest kannab.

Oleme Eesti Raadios vaielnud selle üle, kas meil peaks olema kõigile ühetaoline palgasüsteem või pole seda vaja. Mina olen alati ühtse palgasüsteemi maha laitnud ja püüdnud väita, et andekust pole võimalik rahas väljendada.

Margus Allikmaa

Loomingulises asutuses on isegi töökust võimatu täpselt mõõta, selline tegevus tundub lausa rumal olevat. Kui natuke fantaseerida, oleksin kahel käel sellise palgasüsteemi poolt, kus iga eespool loetletud kolmest omadusest annaks ühe punkti ja meie palk sõltuks kogutud punktide arvust. Erakordse palga annaks kolm punkti, hea palga peaks tagama kaks punkti ja normaalne palk oleks ühe punkti eest. Vabandan kõigi ees, kelle meelest palgajutt jõulude eel ülekohtune või liialt asine tundub, aga see teema on mööduva aasta jooksul jäänud mind kummitama.

Koostöö on olnud edukas

Tegelikult oleme 2006. aastal olnud erakordselt tublid ja teinud olulisi ettevalmistusi ühinemiseks. Me oleme koos käivitanud Järvamaal korrespondendipunkti, oleme läbi viinud sideteenuste riigihanke, pidanud ühiseid suvepäevi, kokku leppinud uuringukeskuse moodustamise, pidanud maha ühise konverentsi, kirjastanud raamatu, võtnud kasutusele ühise dokumendihalduse tarkvara ning teinud veel kümneid pisemaid ühisaktsioone. Täna otsime korrespondente Haapsallu ja Brüsselisse.

Tahan tänada kõiki kolleege raadiost ja telest, kes aasta jooksul on kulutanud oma energiat ja tähelepanu ühistegevuste korraldamisele.

"Igasugune iseenda vabatahtlik alistamine ühise, aga täna veel priitahtliku eesmärgi teenimisele on kordi parem sunniviisilisest paindumisest seadusega pandud kohustuse ees" (mälu järgi kirja pandud tsitaat Heideggerilt).

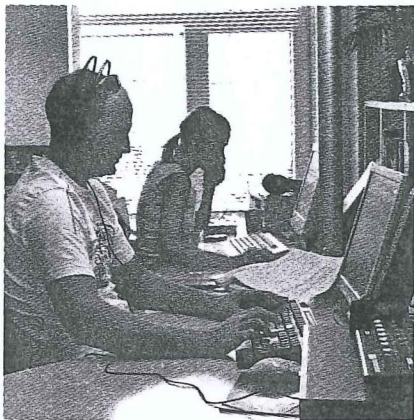
Tõesti, me ei ole neid asju teinud ju sunniviisiliselt. Mõlemale organisatsioonile on ühisest tegutsemisest sünninud pigem kasu kui kahju. Kuid tuleb tunnistada, et on esinenud ka pingeid. See omakorda sunnib tegema sügava tänukummarduse nende tele- ja raadioinimeste suunas, kes on pidanud omal nahal tundma või kõrvalt nägema ühistegevuse asemel vastastikust äratagemist. Aitäh ka kolleegidele telemajast ja isegi Enn Koplile.

Aasta lõpus mõtleme nii ehk teisiti asjadele, mis meid aasta jooksul rõõmustasid või hoopis kurvastasid. Eesti Raadio suurematest rõõmudest ja töövõitudest rääkisime 15. detsembri õhtul, kui tähistasime ringhäälingu 80. aastapäeva.

Telekolleegidele tahan öelda, et teil on olnud erakordselt keeruline aasta ja te olete sellest auga läbi tulnud. Olete vahetanud juhte ja muutnud oluliselt programmi, olete käivitanud ETV24 ja teinud julgeid katsetusi turunduse vallas, olete pidanud tegema vastutusrikkaid ülekandeid riiklikult matusetalituselt, mereparaadilt ja kahelt ülitähtsalt riigivisiidilt, olete pidanud taluma teadmist, et reporterid ja võsareporterid koos tantsivate tähtedega viivad televaataja tähelepanu asjadele, mida oskaksite teha ka teie, aga avalik-õiguslik staatus ei luba. Terevisiooni viimine vabasse õhku, uue krimiseriaali käivitamine ja veel kümned algatused, see teeb lausa kadedaks. Te olete ikka erakordselt tublid.

Kõigile meile rahulikku jõuluaega ja head uut aastat!

Raadiouudised soovivad laiendada haaret

2007. aasta on märkimisväärne üsna mitmel põhjusel. Ringhäälinguseaduse kohaselt peaksid suvel ühinema ETV ja Eesti Raadio, mille tulemusena tekib võimsaim rääkiv-näitav meedia-organisatsioon. Kahe organisatsiooni uudistetoimetustele tähendab see kindlasti tihedamat koostööd ja infovahetust, kirjutab ER uudiste- ja sporditoimetuse juhataja Hanno Tomberg.

Meie koostöö ETV-ga sai alguse juba ühisest korrespondendipunktist sellel sügisel Paides ja veel varem Neeme Raua töökoormuse jagamisest New Yorgis. Järgmisel aastal on kavas samasuguse korrespondendipunkti

loomine Lääne-Eestisse ja ühise korrespondendi saatmine Brüsselisse. Raadiote tähendab see Brüsseli korrespondendipunkti taastamist, millele viimastel aastatel on vahe sisse tulnud. Tulevikus võiksid kummalgi organisatsioonil oma korrespondendid Euroopa Liidu pealinnas olla, sest seal sündivate uudiste tähendus Eestile järk-järgult kasvab.

Eesti Raadio soovib jätkata koostööd oma seniste kaastöötajatega Rootsis, Soomes, Itaalias, Lätis ja leida juurde andekaid õppureid või lihtsalt maailma eri paikadesse sattunud kaasmaalasi, kes meile maailma sündmusi lähemalt valgustaksid. Esmatähtis on aga asjad korda ajada oma kodus, kus jätkuvalt on meie jaoks valgeid laike kaardil. Paide, Hiiumaa ja Haapsalu saavad küll kaetud, kuid ootama jäävad Rakvere, Saaremaa, Võru ja Valgamaa. Ka sinna võikime leida kohalikud korrespondendid – kas siis kahasse ETV-ga või üksinda.

Kohalolek on vajalik

Avalik-õigusliku ringhäälingu kohalolek Eestimaa eri paikades on vajalik, sest vaid nii suudame säilitada sidet kuulajatega ning hoida ennast kursis sellega, mis Eestimaal sünnib.

Eesti Raadio kohalikud stuudiod käivitavad

järgmise aasta alguses oma kohalikud saatet Lääne- ja Lõuna-Eesti kuulajatele, kus Vikerraadio programm jaguneb üheks tunniks piltlikult kolmeks. Võrumaa inimest huvitab rohkem see, mis tema lähiümbruses toimub, Toompea kraaklemised jätavad teda külmaks. See pole Eesti eripära, vaid sama skeemi on programmi ülesehitamisel edukalt kasutanud ka Põhjamaad ja näiteks suur-Saksamaa ning kohalike saatete kuulatavus seal tõuseb.

2007. aasta kevadesse jäävad parlamendivalimised, mille tulemuste öövalvet teostab uudistetoimetus. Spordisaatete suurprojektideks on suusatamise ja kergejõustiku maailmameistrivõistluste kajastamine, mis mõlemad toimuvad Jaapanis. Aastat alustab aga suusatamise MK-sarjas peetav Tour de Ski võistlus, kus on kohal ka meie korrespondent.

Väga suurt vajadust näen järgmisel aastal meie koolitusprogrammi koristamisel, sest uusi andekaid töötajaid suudame ainult ise välja koolitada. BBC on üritanud luua oma akadeemiat, kus õppejõududeks on sama organisatsiooni töötajad. Seesama mudel võiks toimida ka Eesti Raadios, kus on nii palju suurte kogemustega raadioajakirjanikke. See, kas me ka tulevikus oleme sama kuulatavad, on meie endi teha.

“Täiesti rutiinne” uudisteaasta

2006 oli märgilisem ja närvilisem kui ükski varasem, kirjutab 7 aastat uudistetoimetust juhtinud Andres Kuusk. Aasta märksõnadeks olid presidendivalimised, lossiskandaal ja president Meri lahkumine.

Nii hullu aastat kui 2006 mina ei mäleta, aga huvitav oli küll. Kõigepealt muidugi lossiskandaal. Sel aastal enimräägitud teema katsetas nii poliitika kui ajakirjanduse selgroogu ja püstitas küsimuse, millisel puhul täidetakse rohkem kellegi seatud agendat, kas rääkides või vaikides? Kuigi AK hoidis presidendi peret puudutavates lugudes

konservatiivset joont selgus, et mitmete erakondade arvates oleks pidanud pigem vaikima. Kelle huve me siis oleks täitnud? Igatahes mitte avalikkuse omi. Minu jaoks oli see juhtum selge signaal, et teatud poliitiliste jõudude soov suukorvistada ajakirjandust ei ole kusagile kadunud. Hilisemad analüüsid tuvastasid meie käitumises vaid näpuvigu, põhimõttelisi eksimusi AK ei teinud.

Sõnavabadusest

Ja siis muidugi presidendivalimised. Tundus, et mingil hetkel olid poliitilised tagatoad korraga hulluks läinud. Nii palju

kaebekirju ja telefonikõnesid ei ole ei mina ega minu ülemus varem küll saanud. Oli päevi, kus hommikust õhtuni ei jäänud aega muuks kui kaebekirjadele vastamiseks. Meid süüdistati sajas surmapatus, ent tagantjärele võin kinnitada: AK täitis informeerivat ja analüüsivat rolli hästi. Aitäh ajakirjanikele, kes suutsid külma närvi säilitada! Juba paari kuu pärast pannakse need uuesti proovile.

Ajakirjanduse vastutuse teema tõstatas teravalt kui kunagi varem seoses Jyllands Postenis avaldatud pilapiltidega. Ajakirjanduseetika üks olulisimaid alustalasid on, et oma tegevusega ei tohi põhjustada kannatusi. Veel tänaseni vaieldakse ajakirjandusringkondades, kus on sõnavabaduse piiramise ja provokatsiooni piir. Ja tegelikult selget vastust sellele ei ole. Küll aga peab täna iga ajakirjandusliku väljaande peatoimetaja enne tundliku teema avaldamist esitama endale küsimuse, kas see ei või ohtu seada näiteks meie poiste elu Afganistanis või Iraagis. Veel aasta tagasi tundus selline mõttekäik paranoilise ülemõtlemina.

Kuninganna ja USA presidendi visiidi kajastamise tegid raskeks peamiselt logistilised ja julgeolekualased piasjad.

Tõeliselt raske oli president Meri lahkumisega seonduv. Tahan siinkohal eriliselt tunnustada Anne Raiste ja Kadi Alatalu eeltööd, kes nädalatepikkuse töö tulemusena monteerisid kokku presidendi eluloo. Keeruline on valmistada ette uudislõiku inimesest, kes on veel elus, kuid kelle lahkumise paratamatusega olime sunnitud juba leppima. See oli meie viimane austusavaldus Presidendile, parim mida me teha saime.

Ühised korrespondentpunktid

Vaieldamatult oli 2006. aasta olulisim tegu ETV ja Eesti Raadio ühise korrespondentpunkti avamine Paines. Seda mitte ainult meediamaastikku vaid ka regionaalpoliitikat silmas pidades. Seni oli Kesk-Eesti telepilti sattunud ainult suurte skandaalide ja õnnetustega. Nüüd peaks televaataja nägema ka seda, milline on selle piirkonna igapäevaelu, kultuuri – ja majandusprobleemid. Olev Kenk on hea leid mitte ainult ajakirjanduslikus mõttes: vaevalt kahe kuu jagu kaameratööd teinud mehe kohta oli tema "ilmalugu" juba tõeline tase. Sellise mehe võtaks meeleldi tööle ka Tallinnasse. Juba kevadel likvideerime aga ka viimase ebaõigluse – Läänemaa korrespondent katab ära viimase valge laigu Eesti kaardil. Lisaks Haapsalule hakkab Läänemaa korrespondent katma ka seni selgelt alakajastatud Hiiumaad. Kas meil hakkavad nüüd Aktuaalses kaameras kõik regionaalsed "käpikuloosid" sees olema, küsis üks kolleeg. Ei, tegelikult viib see ka regionaalse uudise künnise tõusuni. Saate kokku saamisega ei ole meil enam aastaid probleeme. Pigem kasvab heas mõttes konkurents saateajale. Koos New Yorgi ja Brüsseliga on meil 2007. aasta alguses neli ühist korrespondentpunkti. Ehk sisuliselt on tele ja raadio uudistetoimetuste ühendamine juba alanud.

Eristumine meediamaastikul

Aktuaalne kaamera on jätkuvalt Eesti teleturu usaldusväärseim ja tsiteerituim uudistesade kuigi reitingu poolest olime teised. Filosoofiliselt ei ole teine koht meie jaoks kunagi piisav, ent samas ei soovita ma suppi võrrelda prae või magustoiduga. Kunagi varem ei ole uudistesade eristumine Eestis olnud nii selge. Meie jaoks on Soome presidendivalimised suursündmus, isegi kui see tähendab reitingule täielikku hävingut. Terve mõistuse majakas! Kolab ehk suurel määral aga just selline võiks olla Aktuaalse kaamera roll tänasel "reporteristruval" meediamaastikul. Isegi kui kõik väljaanded on oma au ja häbi kaotanud, peaks vaataja ikkagi kell 21.00 teada saama, kas riigikord püsib ja mida homme selga panna.

ETV24 – aasta ööpäevaringseid uudiseid

FOTO: ÜLO JOSING

Eelmisel kuul sai ETV24 veebikülj lõpuks ajakohasema ja meie tugevusi paremini peegeldava näo. Samuti täitis ETV24 toimetust ühe oma tänavustest eesmärkidest – meie veebilehekülge ehk peamist väljundit teletekstiuudiste ja öise eetriväljundi kõrval külastas päevas keskmiselt 10 000 inimest.

Kui võrrelda otsesemate konkurentide Postimehe ja Eesti Päevalehe võrgulehekülgedega, vastavalt 69 000 ja 44 000 lugejat, siis ainult selle statistika põhjal on ehk vara rõõmust hõisata. Aga sellega piirdumine oleks selgelt pinnapealne. Omaette teema on see, et Postimehe või EPL-i portaali on hoopis adekvaatsem võrrelda kõiki ETV veebikeskkondi koos, ja siis ei ole enam sugugi tegemist eri suurusjärgudega.

Otsene kasutatavus ei saa olla meie jaoks AjaO, sest me ei ole üheselt kõrvutatavad uudistevärvatega, mis üritavad karmis konkurentsist sageli iga hinna eest rohkem lugejaid saada ja reklaampinda müüa. Enamik meist ilmselt nõustub, et Aktuaalse kaamera igapäevase vaadatavuse kõrvutamine Kanal 2 e Reporteri omaga on ebapiisav võrdlemaks nende mõju ühiskonnale. Nii on ka ETV24 edukuse hindamisega – otseste betavuse kõrval on meile oluline säilitada ning kasvatada ETV ja ETV uudiste üldist tuntust ja loomulikult usaldusväarsust.

Tuntuse osas olime hiljutise uuringu põhjal jõudnud niikaugele, et ETV24. tunneb 85% neist, kes Internetis päevauudiseid loevad.

Märk usaldusväarsusest

Mis puudutab usaldusväarsust, siis seda näitab kaudselt asjaolu, kui palju meid iga päev tsiteerib muu meedia, mitte ainult internetis, vaid ka raadios ja paberkanalil. Teine oluline märk on, et suuremate sündmuste puhul, kui inimesed vajavad usaldatavat infot – näiteks näitlejate bussiga toimunud liikluskõnnetus, USA presidendi visiit – tõuseb meie külastatavus sarnaselt AK vaadatavusega hüppeliselt. Selle nimel on toimetust ka vaeva näinud – operatiivsust olime tõestanud kogu aasta vältel,

edestades konkurente, sealhulgas BNSi, mitme olulise uudisega kogu presidendivalimiste tsükli käigus, aga ka näiteks Tallinki Silja ostu ajal.

Ööpäevaringsed uudised

Eeldatavasti kahtlevad paljud siiani, kas ööpäevaringsed uudised õigustavad ennast – tänavu pole õnnestunud seni olnud erakorralisi sündmusi, mis sellise tegutsemise vajadust veenvalt põhjendaksid, ja parem oleks, kui nad tulemata jääks. Ometi on selge, et kui me soovime muude avalike teenuste kvaliteedis Lääne ühiskondadele järgi jõuda, ei saa ka ETV ööpäevast kriisivalmidust kuidagi pidada ressursside raiskamiseks.

Mul on hea meel, et oma majas vaadeldakse ETV24 üha vähem kui omaette nähtust. Sellest, et ETV uudistoodang jõuab kiiremini lugeja-vaatajani, võivad kindlasti ka konkreetsed saated, ja ma ei räägi siin ainult uudistesade testidest.

Aasta jooksul olime aidanud vahendada nn uudispomme nii Pealtnägijalt (noorte peod presidendilõssis) kui Avatud toimikult (Eesti Panga praakrahaskandaal), seejuures on kopstöö Pealtnägijaga muutunud praeguseks päris regulaarseks. Loodetavasti tuleb koostööhuvilisi uuel aastal juurde. Oleks muidugi hea, kui ETV24-i oleks endal piisavalt jõudu, et kõigist ETV saadetest uudislikud asjad välja noppida, aga praegu on see kauge unelm.

Nüüdseks olime hakanud regulaarselt vahendada ka Eesti Raadio uudiseid, lähemas tulevikus võib meie koostöö paraneda ka veebis heliõikude linkimise kaudu.

Igal juhul lähtub ETV24 ka tuleval aastal põhimõttest, et me ei pea lugejaid "üle kallama" võimalikult suure informahuga, vaid olulisemate uudiste võimalikult objektiivse ja tasakaalustatud vahendamise kaudu vähendada informööra. Seejuures on päevakorda tõusmas ka uudiste vahendamine vene keeles.

Ott Ummelas
ETV 24 peatoimetaja

Üks pilk. Üle öla. Mitteametlikult

ETV programmijuht Andres Arro ja pearežissöör Rene Vilbre heidavad pilgu mööduvale aastale.

Hooaja esimene pool saab kohe läbi, teine on pea algamas ja aastagi tiksus lõpu suunas. Ehk on õige aeg koraks selja taha kaeda ja tehtu üle järele mõelda. Ühe erakanali programmijuht on eravestluses kurvastusega nentunud, et kui veel aasta tagasi ei olnud ETVd meediapildil üldse näha, siis praegu on avalik-õiguslik telejaam jälle jõuliselt pildil! Ja see ei ole tema vaatepunktist absoluutselt vastuvõetav.

Meie siinpool ETVd oleme seda meelt, et ETV ei pea võistleva reitingu tõmbetuultes ja püüdma seda kõige suuremat numbrit kahtlase võitu nalja või kollase võitu uudisega. Ometi on meilegi vaataja tähtis ning kvaliteetne meelelahutus, tugev spordiülesanne ja sisukad autorid on just need, milles me tugevad oleme! Millegipärast ei pane paljud väliseid kriitikuid tähele seda arvukat hulka omasaateid, mis on tehtud juveliiri täpsusega oma sihtgrupile ja koguvad saatepäeva lõikes oma vaatajalt hulga positiivset tagasisidet. Olgu siis tegemist kultuuri-, muusika- või elusaatega!

Mida mõnusat läinud aastast meenutada

FOTO: ÜLO JOSING

Uus lastevõõnd koos Tomi ja Anniga on suurepäraselt tööle hakanud - lapsed vaatavad ja tegijad upuvad kirjadesse. Enamus kirju kiidavad! Need, kes ei näe ja õigeaks ajaks koju ei jõua on aga õige kurjad. Sestap pakume alates veebruarist lahenduse ka neile lastele, kes hilisema kojutulekuga. Tahaks tõesti näha ja ette tänada neid tuhandeid lapsevanemaid, kes tulisel kommertsiajal puldi laste kätte usaldavad, et need saaksid ETVd nautida.

FOTO: ÜLO JOSING

Pärastlõunane "Õnne 13" kordus on tänuväärne lahendus neile kodupere-naistele, kes lameda seebi asemel midagi sisukamat otsivad. Pealekauba on tegemist ju ka suurepärase ajaloodokumendiga pea kümne aasta tagant. Rääkimata Õnne uutest osadest, mis jätkuvalt eestlastele kaasaegset enesepeegeldust pakuvad.

Meie suured otselülitused ja ülekanded Presidendi valimisest, Kuninganna visiidist ja Bushi külaskäigust on kujunenud tõelisteks ajakirjanduslikeks suur-sündmusteks. Suur tänu siinkohal kõigile, kes selle peene tööga hakkama said!

Reikop-Välba "Paar" on end samuti kenasti käima tõmmanud ja vaatajagi hakkab vaikselt välja kujunema. Põhiline sihtgrupp on kalamehed, loomakaitsjad ja sanitarid.

Lahe on, et Andres Raid on taas ekraanil tagasi ja Reet Oja juhitud "Tähelaevad" annavad märku uuest loomingulisest

FOTO: ÜLO JOSING

põlemisest! "Meie" ja "Pealtnägija" seisavad eetris nagu kaks tamme keset võsa. Teatriaasta tegijad on näidanud, kuidas kultuur kõrgematest sfääridest lähedasti vaataja leiab jne.

Mati Talviku (suur)"Projekt-EI" lõpetab ja Mati alustab järgmise, tõenäoliselt mitte vähem suurejoonelisema projekti ettevalmistust sügishooajaks. Vahepeal võib vanameistrit "Tähelaeva" juhtimas näha!

Saateid, mida tahaks esile tõsta on rohkem, kui praeguseks kirjatöoks märke on lubatud. Õnneks on olemas meie ja vaataja tänu ning saatekava, kus kõik kenasti kirjas!

Eriliselt tahaks ära märkida kangelasteo, mis kandis nimetust "Ohtlik lend"! Nimeliselt imetleks eraldi Mihkel Ulmani stsenaaristööd.

FOTO: ÜLO JOSING

Ain Prosa režiid ja Marko Matvere ning Elisabeth Tamme rollitäitmisi. Hakkama on saadud tükiga, mis taastas usu eestlaste loodud krimisarja võimalikusse ja seda uskumatult kõrgel tasemel! Kummardus!

Kuidas edasi?

Uus aasta on kohe algamas. Pool hooaega veel ees. Ideid on rohkem, aga võimalusi mõnevõrra vähem. Kevadhooajal näeme mõtisklusi ja reisisaadet koos Jaan Tättega.

Reet Linna läheb eetrisse saatega, kus kuulame-vaatame muusikavideoid eilsest ja tänasest. Muusikavideod läinud sajandi keskpaigast on eetris kõrvuti selle sajandi esimese poole hittidega. Arhiiv versus tänapäev ning asjakohased kommentaarid!

Vääramatu jõuga lähenevad suurprojektid: Vabariigi aastapäev, suusatamise MM, Riigikogu valimised ning kaugel see koolinoorte tantsu- ja laulupidud!

Mõned üllatused - algatused jäävad kindlasti ka sügisesse.

Teieta talvine telemaja jäätuks - Teie oletegi ETV - head uut aastat ja mõnusat eetrit!

Uus infohaldussüsteem ER-s ja ETV-s

Tere kallis kolleeg!

Eesti Raadio ja Eesti Televisioon on astumas järjekordset sammu digitaalajastu suunas, sedapuhku organisatsioonilisi küsimusi puudutavas valdkonnas, mille koondnimetus on dokumendihaldus.

Ette võetud muudatus ei piirdu aga ainult kirjavahetuse, käskkirjade ja kõikvõimalike avalduste jms. registreerimise ja -kus võimalik - ka menetlemise üleviimisega moodsale infotehnoloogilisele platvormile. Sama platvormi saab ja tuleb võimalust mööda asuda kasutama ka muu organisatsioonis liikuva info haldamiseks, edastamiseks ning hoidmiseks. Seepärast ongi mõistlik uut lahendust nimetada laiemalt **infohaldussüsteemiks**, millest dokumendihaldus moodustab vaid ühe alamhulga. Eesti Raadios ja ETV-s juurutatava süsteemi looja ning arendaja on Eestis tegutsev tarkvarafirma WebWare, tarkvaralahenduse nimetus on **WebDesktop**. Sõlmitud lepingu järgi on meil õigus seda tarkvara kasutada aastani 2054.

Muuhulgas võtab uus infohaldussüsteem järk-järgult üle senise intraneti funktsioonid, võimaldab pidada nii isiklikke kui ka ühisressursside kalendreid, saata teateid ja anda ülesandeid ning hoida meeskonnatööks vajalikku informatsiooni ühtses, kõigile asjaosalistele alati ligipääsetavas ning automaatselt varundatud kohas.

Süsteemi on sisse ehitatud piisavalt põhjalikud kasutaja identifitseerimise, õiguste määramise ning tehtud muudatuste fikseerimise lahendused. Ligipääsuks on igal kasutajal kasutajanimi ja salasõna. See annab meile kindlustunde, et võime infohaldussüsteemi kaudu tehtud avaldused, esildised ja korraldused organisatsiooni-siseselt võrdsustada seni vaid kirjalikku vormi nõudnud dokumentidega. Ka on kasutajate privaatne info (näiteks isikliku kalendri sündmused) kaitstud teiste kasutajate, s.h. süsteemi administraatorite pilgu eest.

Süsteemi sisenemiseks tuleb veebilehitseja aadressiaknasse kirjutada 'er.webware.ee' (raadio) või 'kessu.etv.ee' (tele) ning avanevas sisselogimisaknas sisestada oma kasutajanimi (eesnimi.perekonnanimi - nagu meiliaadressis) ning salasõna. Sisenemisaadress tasub salvestada veebilehitseja lemmikute hulka. Seda aga, kas lubada veebilehitsejal meelde jätta ka salasõna, peab igaüks ise otsustama. Kui sisenete arvutist, millel on mitmed kasutajad, siis tuleks salasõna meeldejätmist vältida.

Eesti Raadio

Muidugi jäävad endiselt kasutusele mitmed teised infotehnoloogilised lahendused, mida WebDesktop vajadusel täiendab või peegeldab - Radioman, fonoteegi infosüsteem, saatekavad, raamatupidamis- ja personaliarvestus-tarkvara jpt. WebDesktopi oluline erinevus nende kõigi suhtes on see, et süsteem on kättesaadav kõigile töötajatele (ka kaastöötajatele, kes seda vajavad), sõltumata parajasti kasutatavasse arvutisse installeeritud tarkvarast või selle asukohast (eeldatud on vaid internetilehitseja ja -ühenduse olemasolu).

Perspektiivis peaks WebDesktopi kaudu olema võimalik jälgida sisenevaid uudistevoogusid, teha otsinguid raamatukogu ja fonoteegi kataloogides, broneerida koosolekuruume ja teisi ressursse (n. stuudioaegu), otsida infot kehtivate kordade, kirjavahetuse, käskkirjade jms. hulgast ning palju muud.

Uue aasta algusest on kavas kindlasti rakendada uue süsteemi kaudu kirjavahetuse, käskkirjade ja koosolekute protokollide registreerimine. Aga ka näiteks puhkuseaegade taotlemiseks ja hiljem soovi korral nende muutmiseks, tuleb kasutada WebDesktop-i.

Kindlasti hakkab WebDesktop muutma üht-teist senises töökorralduses, sest näiteks dokumente resolutsiooniga delegeerida või ülesandeid anda on edaspidi võimalik uue keskkonna vahendusel. Aga sama kindlasti ei hakka ükski infosüsteem asendama inimestevahelist suhtlemist, see saab olla vaid abivahend!

Info hoidmine on WebDesktopi keskkonnas korraldatud hästi lihtsalt - ehk nagu arvutimaailmas tavaline - kataloogipuuna. Vajaliku info leidmist lihtsustavad mitmesugused otsinguvõimalused. Värskeima kirjelduse infohaldussüsteemi ülesehitusest leiame alati kataloogist 'Abi' dokumendist 'Loemind!' (Link ka lemmikute hulgas).

Küsimused ja ettepanekud, mis tekivad seoses WebDesktopiga Eesti Raadios, võib esitada juurutamise initsiatiivgrupile koosseisus: Anneli Milistver, Piret Joost, Aarne Rummel ja Joel Sarv. Lisaks on igas allüksuses vähemalt üks n.ö. tugisik, kes peaks olema võimeline oma kolleegide süsteemiga seotud lihtsamates küsimustes juhendama. WebDesktopi ametlik kasutusjuhend, kui klõpsad WebDesktopi akna ülemisel ribal olevat küsimärgi ikooni.

Suure osa süsteemi seadistustest saame ise ära teha, aga on ka mitmeid probleeme, millega tuleb pöörduda selle loojate poole paranduste ja täienduste tegemiseks.

Eesti Televisioon

ETV-s on talituste abid testinud süsteemi juba paar kuud. Täna sel päeval on kirjavahetus ja lähetuskäskkirjad viidud juba sellesse keskkonda. 2007. aasta jooksul on planeeritud rakendada süsteemi lepingute registreerimiseks, kooskõlastamiseks ja säilitamiseks. Samuti on eesmärk, et töötajate puhkuseesildised, majandusaruanded jt. dokumendid liiguvad läbi süsteemi.

Süsteemi rakendamine toimub etapiliselt. Kuni 2007.a märtsini kasutavad süsteemi vaid talituste ja osakondade abid. Aprilliks peaksime olema valmis alustama lepingute haldamist süsteemis ning sellega laieneb süsteemi kasutavate isikute arv osakonnajuhtide ja produtsentide tasandile. 2007. aasta lõpuks peaks iga ETV inimene olema süsteemi kasutaja ning selleks ajaks on intraneti ja webdesktopi keskkonnad sulandunud kasutaja jaoks üheks keskkonnaks.

ETV poolelt on projektijuht Velli Källo ning abiadministraator Kaidi Krimm. Vastavalt valdkonnale on kaasatud töögruppidesse eri osakondade töötajaid ja juhte.

Oma unistustes näeme ETV-d paberivabana ehk kõik dokumendid sh. partnerite arved liiguvad ja kinnitatakse ETV sees vaid elektroonselt: saabunud dokument skaneeritakse, originaal liigub kohe arhiveerimiskausa ja töö toimub elektroonselt. ETV poolt tekitatava dokumendiga töötatakse elektroonselt ning allkirjastamiseks trükitakse välja kooskõlastatud dokument.

Elektroonilise süsteemi võlu seisneb selles, et kasutajal on lihtne juurde pääseda kõikidele dokumentidele, mida ta oma töös vajab ja mille osas talle on antud õigused. Ehk kogu töötamiseks vajalik on olemas arvutis ning selleks, et aru saada, kas vastab dokument kehtib või, ei pea kaustades tuhnima.

Jõudu kõigile uue infohaldussüsteemi kasutamisel!

(Ega te sellest ei pääse, varem või hiljem tuleb see endale selgeks teha.)

**Joel Sarv, Eesti Raadio
Velli Källo, Eesti Televisioon**

Muudatused ETV struktuuris

ETV juhatuse liige Anneli Turkin kõneleb struktuurimuudatustest tuleval aastal.

Eesti Televisiooni struktuuris toimuvad 2007. aasta alguses muudatused. Turundusvaldkonnas tõmmatakse selge piir ärilise ja avalik-õigusliku turunduse osa vahele. Selle muudatusega liigub turundusosakond programmitalituse ning ETV Pood jääb eraldi seisvaks struktuuriüksuseks. See tähendab, et edaspidi jääb turundusosakond tegelema vaid programmi turundamisega, seda koostöös saatekeskondade ja vajadusel ka agentuuridega. Samuti liigub peareissöör programmitalituse koosseisu. Seoses muudatustega lahkus senine turundusdirektor Ave Peetri ETV-st 15.12.2006.a.

Turundustalituse koosseisu on olnud graafikaosakond liigub tootmistalituse alla ning turundustalituse sees olnud uuringute osa

kasvab ETV ja Eesti Raadio ühiseks uuringukeskuseks, mis hakkab tegelema televisiooni ja raadio auditooriumi ning programmide sisu küsimustega läbi vastavate uuringute ja analüüsi. Rahvusringhäälingu uuringukeskus töötab esmajoones tele- ja raadiosaadete tegijate heaks, saadete arendamise tarbeks. Uuringukeskus peab olema koostööpartner Eesti meediauurijatele, vahetades nendega oma uuringute ja analüüside tulemusi. Niiviisi kogutavat teadmist rakendatakse selleks, et rahvusringhäälingu programmid vastaksid vaatajate ja kuulajate vajadustele ja Eesti ühiskonna ootustele. Peale selle osutab uuringukeskus ülikoolidele oma abi ja tuge meediaüliõpilaste akadeemiliste tööde juhendamisel, erialaste uuringute läbiviimisel ja olemasolevate andmete kasutamisel.

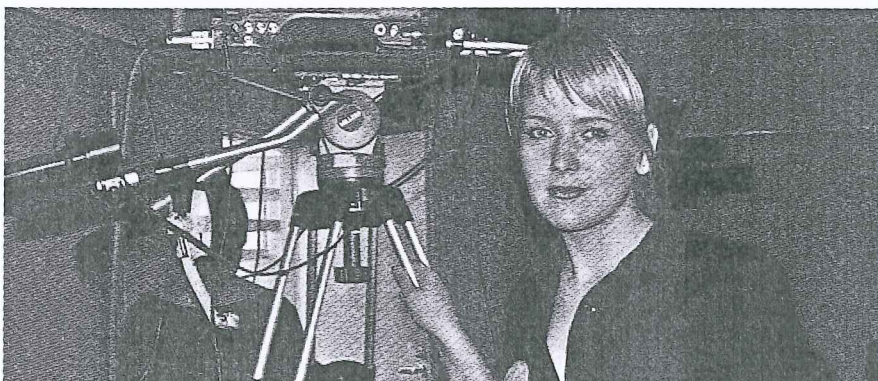
Tulles tagasi muudatuste juurde: õigusnõunik Aarne Akerberg liigub koosseisulisest töötajast lepinguliseks töötajaks

ning tema valdkonnaks jäävad jätkuvalt riigihanked ja kohtuvaidlused. ETV uueks juhatuse õigusnõunikuks saab senine õigusosakonnajuht Enn Kopli. Õigusosakond jätkab tulevikus kahe töötajaga. Hetkel toimuvad konkursid töötajate leidmiseks. Õigusnõuniku ja õigusosakonna vahel toimub ka valdkondade muudatus sh. võlaõiguslikud lepingud liiguvad õigusosakonna pädevusse.

2007. aasta alguses avavad Eesti Televisioon ja Eesti Raadio ühise korrespondentpunkti Lääne-Eestis, asukohaga Haapsalu. Samuti vahetub ETV korrespondent Brüsselis. Mõlemad konkursid on toonud palju huvitavaid kandidaate.

2006. aastal ei õnnestunud käivitada soovitud programmi keskpika ja pikaajalise strateegilise planeerimise mudelit. 2007. aasta algul kodame antud osas programmijuhtimise mudelit täiustada ja täpsustada.

Berit Israel – pikal praktilal Eesti Raadios

Oktoobrist detsembri lõpuni oli Eesti Raadio turundusosakonnas praktilal Berit Israel, kes õpib Seinäjoe ülikoolis (Seinäjoki University) meedia-produktendiks.

Praegu teisel kursusel õppiv Berit on kindel, et on lõpuks leidnud endale õige ala.

Pärast keskkooli ei teadnud ta veel täpselt, mida tahaks edasi õppida. Nii sattus ta koos sõpradega Soome – väikelinna ametikooli mööblirestauraatoriks (sadulsepaks) õppima. Pärast mõnda koolitööna valmistatud mööblitükki mõistis Berit: "See amet võib küll hobiks olla, aga pole tegelikult kuigi südamelehedane."

Pärast lühiaegset tootedisaini alal katsetamist maanduski ta Seinäjoe meediakoolis.

Ja on siiani rahul, sest õppekavas on palju nii audio-visuaalset meediat (tele/videotoodang, kaameratöö, režissuur, käsikirj, filmikunsti ajalugu) ja projektijuhtimist (produktenditöö) kui ka uut meediat ja turundust.

Oht "ületootmisele"

Nelja õpinguaasta jooksul on kaks pikka praktikat kestusega 2 kuni 3 kuud. Esimese käigus tutvutakse mõne meedia-organisatsiooniga, teisel tehakse juba iseseisvat projekti. Seejuures külastavad õppejõud praktikaja jooksul kindlasti iga õpilase praktikakohta – tutvuvad asutusega, tudengi töökohustuste ning praktikajuhendajaga. Pärast praktikat koostab õpilane aruande ning esitleb seda.

Praktikakoha leiab iga õpilane oma huvide ning võimaluste järgi. Berit oleks ilmselt ka Soomes koha leidnud, kuid kuna ta kavatseb pärast kooli Eestisse tagasi tulla, siis valis ta Eesti Raadio.

Diplomitöö on iseseisev meediaprojekt, millele tudeng peab ise rahastajad ja väljundi leidma. On tehtud lühifime, telesaateid, üritusi jpm.

Meediaproduktendi eriala on Soomes väga populaarne, kardetakse ka "ületootmist". Berit leiab, et kõik oleneb ikka inimesest endast – kes

on ise tubli ja väga seda tööd teha tahab, see juba töötuks ei jää. Kuna õppekava on laiahaardeline, siis pole ohtu, et kõik näiteks televisiooni tormaks.

Ülikoolis õppimine on Seinäjoe tasuta, kuid elamine seevastu kallis. Beriti koolil ühiselamut ei ole, kuid on õpilastele üürimiseks korterid. Hea õppeedukuse korral on võimalik taotleda ka õppetootust (430 eurot). Seejuures on palju "agasiid". Näiteks ei saa toetust need, kes varem on saanud, kuid pole oma õpinguasju õigeaegselt korda ajanud; vähem makstakse toetust neile, kes elavad vanemate korteris või neile, kes elavad odavas üürikorteris.

Eesti üliõpilasest erineb soome üliõpilane peamiselt selle poolest, et Soomes ei käida kooli kõrvalt tööl. "Soome üliõpilasel on alati vähe raha," muigab Berit. "Kuid see pole takistuseks, et paar korda nädalas kõvasti pidu panna."

Suhtumine eestlastesse

Seinäjoki asub Kesk-Soomes, kus elab töötav-õpib tunduvalt vähem eestlasi kui Helsingi ümbruses. Seinäjoki on vaikne ja rahulik koht, kus püsielanikud on suhteliselt pikatoimelised ja kokkuhoidvad. Kui õhtul peole minna, siis on peaaegu alati keegi, kes Eesti keelt kuulates sapisid märkusi teeb. Koolis on Beritil aga palju sõpru, kes selliste kaasmaalaste pärast pigem piinlikkust tunnevad. "Soomlased on küll kinnised ja aeglased (mida põhjapoole, seda rohkem), kuid kes omaks võetakse, seda ka hoitakse. Tundub, et mind on pigem omaks võetud," arwab Berit. "Aga kogu eluks välismaalaseks jääda ei taha," lisab ta, ehkki ei pea võimatuks, et võib tulevikus töö siduda nii Eesti kui ka Soomega.

Eesti Raadio kui praktikakohaga jäi Berit üllarahule. "Siin on nii huvitavad ja sõbralikud inimesed, siit on kahju ära minna."

Anneli Milistver

Hannoga läheks luurele küll

Mind ja Hannot ühendab see, et me mõlemad oleme alustanud spordiajakirjandusest ja vähem või rohkem selle juurde ka hiljem tagasi jõudnud. Teiseks oleme mõlemad töötanud TV3s ja sealt lahkunud rahvusmeediasse. Kolmandaks on meie mõlema eesmärgiks olnud teha Eesti usalduseväärsemaid ja tsiteeritumaid uudiseid. Vähem või rohkem on see ka õnnestunud, kirjutab Eesti Televisiooni uudistetoimetuse juht Andres Kuusk.

Paljud ei mõistnud, miks pidi TV3 uudiste peatoimetaja Hanno Tomberg 2004. aastal lahkuma Eesti Raadiosse. "Seitsmeste" reiting oli sel hetkel väga hea, samuti ka nii maine kui tsiteeritavus. Sel hetkel olid just nemad AK peakonkurendid. "Olen organisatori tüüpi, pigem looja kui hoidja," selgitas Hanno siis ajakirjanikele. Ja tema lahkumisest jäi TV3 uudistesse auk, mida lapitakse siiani. Miks Toomas Vara teda kinni ei hoidnud? Sest Hanno on rahvusmeedia tüüp, olgugi, et enamuse karjäärist erameedias töötanud. See tüüp tähendab veendumust, et sisu on olulisem kui vorm.

Mitte kõik ei teadnud, et Eesti Raadio jaoks oli see "kadunud poja" tagasitulek. Ega see ilma spordi- ja uudistetoimetuse liitmiseta poleks ilmselt õnnestunud, sest ainult selline kombinatsioon tundub Hanno jaoks olema ideaalne. Seal saab ta korraga tegeleda oma mõlema armastusega. Hanno töötas Eesti

FOTO: LEMBIT KARIND

Raadio sporditoimetuses juba 1989ndal aastal ja spordisõbrad mäletavad ilmselt, et ta on hiljem kuulunud ka ETV olümpiatiimi. Ja ta on selline tüüp, keda jätkub igale poole. Maadluskommentaari valitsuse pressikonverentsi ja majandus uudisteni. Mina ei tea kuidas ta jõuab nii palju. Allikad on tal head ja nii ärimehed kui poliitikud sinatavad teda juba aastaid. Ja paberites tuhnija ta igatahes ei ole, pigem eesliini mees. Kuigi teab Eesti asjadest tänase ajakirjandusmaastiku kohta fenomenalselt palju. Ja tema spordikommentaari on emotsionaalsed ning ka spordist pajatavad uudised torkavad silma ajakirjandusliku käsitluse poolest. Seega tegid raadiomehed tema puhul ka teisel katsel hea valiku. Mõned kuud hiljem olid Eesti Raadio uudised saanud justkui uue hingamise.

Originaallood, otseintervjuud ja tsitaadid meedias tulid üksteise järel. Parim näide oli ehk jaanuaritorm, kus raadio andis endast tõepoolest maksimumi. Kui kokku panna erakanalite kiirus ja rahvusmeedia missioonitunne ja põhjalikkus, saabki tulla kokku ainult hea tulemus.

Äripäeva reporterit Tombergi ja hilisemat uudistetoimetuse juhti mäletab tõenäoliselt veel mõnigi ärimees, kelle valgustkartvad teod päevavalgele kisti. Peatoimetaja karjäär Päevalehes oli loogiline jätk. Päevalehe reformide perioodil kogus ta endale nii mõnegi vaenlase kuid ühel õigel mehel peavad ka need olema. Päevalehe tänane seis tõestab, et tookordsed otsused olid õiged. Ja iga revolutsioon sööb oma kangelapsed.

Naljaga pooleks on Eesti Televisiooni ja Eesti Raadio uudistetoimetuste ühinemine juba toimunud. Oleme koos Hannoga käivitanud nii New Yorgi kui Paide korrespondentpunkti ja see on alles algus. Järge ootavad Läänemaa, Brüssel, Moskva ja loodetavasti lähiaastatel veel mõni Euroopa punkt.

Lõpetuseks tunnistan, et jooksus lööb Hanno mind pika puuga. Sel aastal Amsterdamis maratonil joostud 347.55 on uskumatult kõva tulemus. Suudaksin sellise tempoga sammu pidada ehk maksimaalselt 5 kilomeetrit. Varasemaid töötemposid arvestades peaks Hannol raadio jaoks tahtmist jätkuma veel vähemalt kolmeks aastaks aga võib-olla lööb maratonimehe veri välja. Mis edasi? Mina ei tea. Tema puhul on heas mõttes kõik võimalik.

Andres Kuusk ootab head ilma

Eesti Televisiooni uudistetoimetuse juhust Andres Kuusest on raske kirjutada. TV3-st oli ta juba ETV-sse siirdunud, kui mina tema toolile maandusin. Meid mõlemat seob huvi majandusajakirjanduse vastu ja seetõttu jätkasin TV3-s osalt sama tööd, mida temagi tegi, kirjutab ER uudiste- ja sporditoimetuse juhataja Hanno Tomberg

27-aastaselt ETV uudistetoimetuse peaproductsendiks saada on liiga vara, leiavad mõned asjatundjad täna ja leidsid kindlasti ka 1999. aastal. Ometi tõi Andres ETV-sse värskest ja tahtmist rohkem ning paremini teha. Just rohkem tegemist õpetas tollal kommertskanalite esinumbriks tõusnud TV3, kus mitte kunagi pole töötajaid liiga palju olnud. Pigem ikka üks vähem kui vaja.

Kindlasti oli väga raske asuda avalik-õiguslikus televisioonis juhtima struktuuriüksust, mille koosseisu kuulus 80 inimest, neil aastatel võib-olla isegi rohkem. Lisaks ka piirangud, mille Andres kiiresti üle võttis, sest ETV peab poliitikutest kõneledes järgima teisi põhimõtteid kui kommertskanalid endale lubada võivad. Andres on seisnud kõigi nende aastate jooksul

FOTO: ÜLO JOSING

oma töötajate eest ja kaitsnud nende õigusi info avaldamiseks. Ka siis, kui võimustruktuurid seda ei soovi (näiteks kopterioõnnetus).

Andrese üks soove on, et Eesti Televisioonil oleksid korrespondendid kõigis olulistest maailmalinnades. Täna on neid kaks - Brüssel ja New York, aga võiks olla ka Moskva, Berliin, London, Peking ja Sydney. Andres jagab CNN-i tegijate veendumust, et tõeliselt suurel telekanalil peaksid olema oma inimesed kõigis kohtades.

kus midagi sünnib. Usun, et temalt pole raske raha välja kaubelda tõeliselt põneva ajakirjanduse tegemiseks. Küsimus on vaid ideede nappuses.

Kolleegina teisest majast on temaga väga hea koostööd teha. Andres on täpne ja samas ka kompromissialdis. Tõeliseks tuleprooviks mõlemale toimetusele saavad järgmisel aastal ühised korrespondentipunktid, kus tuleb ühte inimest jagada televisiooni ja raadio vahel. Seni on koostöö Paide korrespondentipunkti näite varal tõestanud, et saab jagada küll ja kumbki toimetust saab sellest kasu. Küll kunagi tuleb ka Moskva korrespondentipunkt, kuid enne peame tööle panema oma korrespondendid kõigis Eesti olulisemates piirkondades, et rahvusringhääling jõuaks maakonnauudisteni enne kohalikke lehti. Raske, kuid väljakutsuv ülesanne.

Nüüd jõuan kõige olulisemani, miks panin artiklile sellise pealkirja. Andrese suureks kireks on viimastel aastatel saanud purjelauasõit. Nägin tema õnnetus nägu sellel suvel, kui ta sõrm oli kipsis ja ei lasknud tal mitme kuu vältel merele minna. Saades aru, kui tõsiselt ta oma hobi võtab, usun, et samapalju energiat jätkub Andresel ka tulevikus ETV "Aktuaalse kaamera" jaoks.

ETV siseaudit aastal 2006

ETV siseaudiitor Mare Timian

ETV siseauditi valdkond on minu eestvedamisel tegutsenud selle aasta aprillikuust ehk napp kaheksa kuud. Olemata varem siseaudiitori tööd teinud, küll aga olnud päris mitu aastat audiitor Rahandusministeeriumis, oli mul mõndagi põhjust ja üksjagu moraalselt kohustust saadud kogemusepagasit ETV vajaduste ja huvide ette rakendada.

Juhtkonna soovil ja toel tegime kevadel algust riskide hindamisega, et välja selgitada asjaolud, mis võivad ETV-i takistada seatud eesmärkide täitmist. ETV juhatus on määratlenud organisatsiooni pikaajalised eesmärgid aastani 2011. Siseauditi esimeseks suuremaks koostööpartneriks sai arendus- ja tehnikatalitus koos kõigi osakondadega. Tegime algust nä pilotprojektiga, mille eesmärgiks oli välja selgitada nii talituse tööga seotud riskid, aga ka asjaolud, kuidas parimal moel ETV-s riskijuhtimist korraldada.

Riskide hindamine

Mida me teada saime ja mida pilotprojektiist õppisime? Päris mitut asja.

Esiteks: hindasime riske tööülesannete põhisel, aga tulemuslikum on seda teha protsessipõhiselt ehk organisatsiooni protsessid (vähemalt põhiprotsesside tasandil) vajavad kaardistamist.

Teiseks: riskide hindamine aitas ootel olevad sajad tööd prioriteetsuse järjekorda seada ja lõpetada tegutsemisviisi *a la* "tulekahju kustutamine", mida põhjustab üldjuhul halb töökorraldus või oskamatuse oma tegevuses "kahte sammu ette näha" (riskihindamine tõi välja ka kitsaskohad töökorralduses).

Kolmandaks: inimesi on vaja arendada ja koolitada, kui me ootame neilt häid tulemusi.

Neljandaks: inimesed vajavad julgustamist, tunnustamist ning otsustamisvabadust (vähemalt oma valdkonna piires).

Viies: inimesed tulevad uute algatustega kaasa siis, kui nad mõistavad tegevuse olulisust nende enda persooni või ametikoha jaoks ehk inimestele tuleb näidata, millist kasu nemad ettevõtmisest isiklikult saavad. Suurepärase visiooni oodatava kasu kohta riskihindamisest sõnastas enda

jaoks Margus Tamm: riskide hindamine on vajalik selleks, et saaksin öösiti rahulikult magada, et tööajal koosneks ainult viiest tööpäevast ja et puhkepäevad saaksin veeta oma perega, mitte kolleegidega nagu ikka ja jälle kipub olema.

Riskihindamine ja protsesside kaardistamine on tänaseks jõudnud Meediahaldustalitusse. Töödega tahaksin järgmisel aastal edasi minna nii, et riskihindamisega saaksid kaetud kõik põhiprotsessid ja osakonnad, kes neid valdkondi veavad. ETV põhiprotsessid on kõik need valdkonnad, milleta ei oleks pilti ekraanil ja materjale arhiivides. Vähemtähtis pole riskihindamine ka tugiprotsesside osas, kuna need varustavad põhiprotsesse tööjõu, finantside, teenuste, tehnika, tootmise ja palju muuga. Ilma nimetatud ressursideta ei saa põhi-protsessid kuidagi toimida.

Hästi juhitud organisatsioon

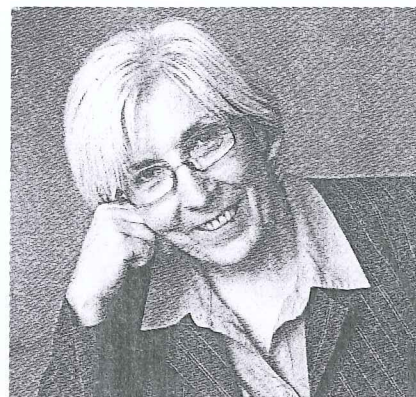
Teine suur projekt, milles siseaudit osales, oli ETV ettevalmistamine ja osalemine Eesti Juhtimiskvaliteedi auhinna konkursil 2006. Täna on selgunud, et konkursile minek oli ainuõige samm organisatsiooni jaoks, kes on endale seadnud vägagi epohhi loovad eesmärgid ja samas soovib hakata ellu rakendama ka kvaliteedijuhtimise põhimõtteid. Viimatinimetatu on juhtimise "tööriist", mis peaks parandama organisatsiooni juhtimise kvaliteeti ja seeläbi aitama meil planeeritud aja jooksul saavutada organisatsioonile seatud strateegilisi eesmärgi.

2006. a saavutas Eesti Televisioon eelmainitud konkursil tiitli "Hästi juhitud organisatsioon". See on igati hea tulemus alustaja kohta, küll aga mitte lagi. Sellest tiitlist järgmine edukustase on "Eeskujulikult juhitud organisatsioon" ja ülim, mis sellelt raskelt kuid õilsalt määketõusult saada võimalik, on tiitel "Juhtimiskvaliteedi auhinnakonkursi võitja" ehk parim organisatsioon omasuguste seas, meie jaoks avaliku sektori organisatsioonide seas. See on uhkeim eesmärk, mille poole üks organisatsioon selles vallas võiks püüelda. Ja ei maksa arvata, et see on eesmärk pelgalt tiitli pärast. Sellelt konkursilt on võimalik kõrgeimat tiitlit saada ainult siis, kui organisatsioon arendab kõiki tema eksisteerimiseks olulisi valdkondi personalist finantsjuhtimiseni ja seda pühendunult aastast aastasse. ETV on avaliku sektori organisatsioon kõikide eestimaalaste teenistuses ning võiks olla seetõttu majakaks ja teenitajaks avaliku sektori kvaliteedistandardite loomisel ja arendamisel. Miks peaksime olema sabassõrkjad, kui meil on viiskümmend ja üks aastat tegutsemiskogemust, professionaalsed, kõrge moraalliga ja bjaalsed töötajad ning avatud ja julgeid eesmärgi seadev juhtkond. Kui me ise oma organisatsiooni ei väärtusta, siis ei tee seda meie eest mitte keegi.

Olen südamest tänulik kõikidele kolleegidele, tänu kellele oli ETV-sse sisseelamine sulaselge rõõm, kellega on mul õnnestunud aasta jooksul koostööd teha ja kes on aidanud arendada nii siseauditi valdkonda kui kogu organisatsiooni.

Mare Timian
ETV siseaudiitor

Pildikastiga pimedas ajas

Salme Rannu. Juhatuses nõunik

Uudistesaadet

Vaatajatearvu poolest vedas Kanal 2 infomagasin novembris kaugele ette: "Reporter" ja Reporter + kuu keskmine reiting oli 16,2% ehk 210 tuhat vaatajat (eelmise kahe kuu keskmine 12,9% ehk 167 tuhat vaatajat). AK põhisaate vaadatavus püsis stabiilsena, novembrikuu keskmiseks tuli 12,2% (158 tuhat). Üle 200 tuhande küündis vaatajaskond seitsmel päeval, peamiselt kolmapäeviti. Pühapäeviti tähetantsude vastas jäi vaatajaskond alla sellest poole väiksemaks. 26. novembril, kui tantsusaade tegi pausi, tõusis AK põhisaate vaadatavus 188 tuhandele (14,5%). Ka "Aeg luubi" vaatajaskond küündis sel õhtul 176 tuhandeni (vrdl 5. nov. 47 tuhat). "Aeg luubis" suutis tantsusaatest hoolimata siiski oma auditooriumi nädalast nädalasse kasvatada, mis kinnitab sedalaadi saate olulisust ETV vaataja nädalarütmis.

Kella 18-ste AK uudiste vaatajaskond kasvas keskmiselt 77 tuhande vaatajani (rtg 6%), kolmel nädalavahetuse päeval ulatus see koguni üle 100 tuhande. Kella 20-ste lühiauudiste vaadatavus ulatus 100 tuhande ligi (rtg 7,4%). Venekeelse AK vaatajaskond oli 43 tuhat.

TV 3 "Seitsmeste uudiste" vaatajaskond püsis 107 tuhande peal (rtg 8,2).

Argipäevaste spordi uudiste vaatajaskond on üpris kõikuva suurusega ja väga tugevasti mõjustatud järgnevat saatest. 28. novembril said spordi uudised kirja koguni 180 tuhat vaatajat, kellest suur osa ootas ilmselt saadet USA presidendi visiidi. Ka esmaspäeviti ja kolmapäeviti on spordi uudistel rohkem vaatajaid. Seevastu teisipäeviti, neljapäeviti ja reedeti, kui kavas järgnevad OP!, Hot dok ja teatrietendus, ulatub spordi uudiste vaatajaskond harva üle 100 tuhande. Nädalavahetuse "Sport. Sport" vaadatavus stabiliseerub ilmselt detsembris, kui tantsuvõistlus läbi on.

järg lk. 10

Algus lk. 9

Sündmused

USA presidendi visiit Eestisse pakkus televaatajatele peaaegu sama suurt huvi kui kuninganna Elizabeth II külaskäik. 28 novembri erisaade visiidist kogus 157 tuhat vaatajat (rtg 12,1%), tervitustseremooniat Kadriorus vaatas õhtuses korduses 123 tuhat inimest, päeval jälgis seda 84 tuhat inimest. Salvestust presidentide pressikonverentsilt vaatas õhtul 76 tuhat inimest, päevast ülekannet 59 tuhat. G.W.Bushi saabumise õhtul eetris olnud "Välisilma" reiting ulatus 9,3%-ni, milleni meil isegi meelelahutussaadet alati ei küüni. Välisilma esitletud dokfilm USA presidendi lennukist oli tõeline vaatamagnet - 141 tuhat vaatajat, rtg 11% ja seda jälgis 35% kõigist sellel kellaajal teleri ees istunudest. Ka AK põhisaadete reiting oli 27.-28.11. üle 15% (200 tuhande ringis).

Uute sarjade käekäik

"Ohtliku lennu" juures oli huvitav jälgida eksperimenti konkurentsituatsiooniga. Tantsuvabal 26. nov. kogus "Ohtlik lend" 182 tuhat vaatajat (rtg 14%), teistel pühapäevaõhtutel tähetantsude vastas ulatus vaatajaskond maksimaalselt 147 tuhandeni (rtg 11,3%).

"Paar" sai novembris maha kalaskandaaliga, kutsudes esile hulgaliselt proteste avalikkuses. Vaatajaskonnas see eriliselt muudatusi esile ei tekitanud, kuu keskmine reiting jäi 9,4%-le.

"Hot Dok'i" keskmine vaatajaskond langes pisut, samal ajal kui Kanal 2 analoogilise "RD" oma pisut tõusis. TV 3 samalaadne 3D-dokument aga langes märgatavalt - 9,7%-lt 6,9%-ni, mis on praktiliselt võrdne "Hot doki" vaadatavusega.

Ka "Lõpp mängu" vaadatavus langes märkimisväärselt - kuu alguse 76 tuhandest vaatajast jäi kuu lõpuks alles kõigest 22 tuhat. Seevastu suusatamise maailma karika etappidele vaatajaid jagus: nii naiste kui meeste 10 km klassikasõit Kuusamos kogus üle 130 tuhande vaataja.

Muudest meelelahutussaadetest pakkus vaatajale rohkem huvi "Pehmed ja karvased", mille vaatajaskond kasvas 121 tuhandele. "Hajameelselt abielus" auditoorium ilmutas pigem kahanemise märke - novembri keskmine oli 6,9% ja ka esmaspäevane kordus osutus vähevaadatavaks.

"Laulukarussell" kasvas vaatajaskonda endiselt vähehaaval, kuid kogu aeg tõusvas joones. Kuu keskmine vaatajaskond oli 76 tuhat (rtg 5,9%).

Lasteekraani saatetund "Saame kokku Tomi juures" on laste seas jätkuvalt populaarne, seda vaatab 59,6% alla 12-aastastest eesti lastest, kes kell 17.05-18.00 teleri ees on, ja ka 16,6% sama vanadest vene lastest. Lastetunni multifilmidest on kõige populaarsem "Muumioru lood", mille vaadatavus isegi üldauditooriumis ületab 5%.

Noortekuu

Novembris oli 16 päeva jooksul eetris noortesaade "15:15" ja terve kuu jooksul

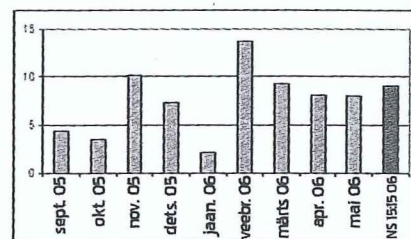
pakuti noortele spetsiaalselt rohkesti mängufilme, sarju ja muusikasaateid. Paraku ei toonud see kaasa märkimisväärselt vaatamismahu kasvu noorte seas. Mõnevõrra lisandus vaatamisminutiteid kuni 14-aastaste ja 35-54-aastaste seas, kõigis teistes eärühmades ETV-le kulutatud aeg ööpäevas pigem pisut vähenes. Saate 15:15 keskmine reiting üldauditooriumis oli 0,9% (11 tuhat vaatajat), 15-24-aastaste seas 1% (2 tuhat vaatajat), üle 55-aastaste seas 1,5% (6 tuhat). Viimane number on põhjendatav sellega, et vanemaid inimesi on päevasel ajal rohkem kodus kui noori. Ent ka nendest 15-24-aastastest noortest, kes argipäeviti selle saate ajal teleri ees tegelikult olemas olid, eelistas 32,3% vaadata TV3, 15,6% Kanal 2 ja ETV-d kõigest 7,4%. Teistel kanalitel olid sel kellaajal eetris sarjad: Kanal 2-s "Walker, Texase korraldaja" ja "Komissar Rex", TV3-s "Naistevahetus" ja "Homsed uudised". Igast kuuest noorest vaatajast viis eelistasid neid kordussarju meie värsketele noortesaatele. Kindlasti oli siin oma osa vaatamisharjumusel, mis selles

vanuses kaldub selgelt TV3 poole, kuid ilmselt tasub loodetust väiksema vaadatavuse põhjusi otsida ka 15:15 sisust.

Lisan siia ka tsitaadi Raivo Suni koostatud analüüsist.

ETV osakaal argipäevadel kell 15:15-16:00 kuude lõikes vanuserühmas 15-24 (%)

R. Suni: "Saade ei ole oluliselt tõstnud Eesti Televisiooni osakaalu vanuserühmas 15-24. Jätkuvalt on ETV share selles vanuserühmas alla 10%. Erandiks oli 2006. aasta veebruar, mil Eesti Televisioon kandis üle Torino OM-i."

Novembrikuu vaadatavuse põhinäitajad (üldauditooriumis)

TV aja osakaalu poolest on ETV septembrist novembrini säilitanud oma osa üldauditooriumi ööpäevases ajajaotuses (17,1%), parimal vaatamisajal langus enam ei süvenenud ja ETV osakaal jäi püsima 17,4% tasemele. Nädala jooksul vähemalt 15 minutit ETV-d vaadanud inimeste hulk novembris pisut vähenes ja ETV keskmine jälgitavus oli samal tasemel Kanal 2-ga.

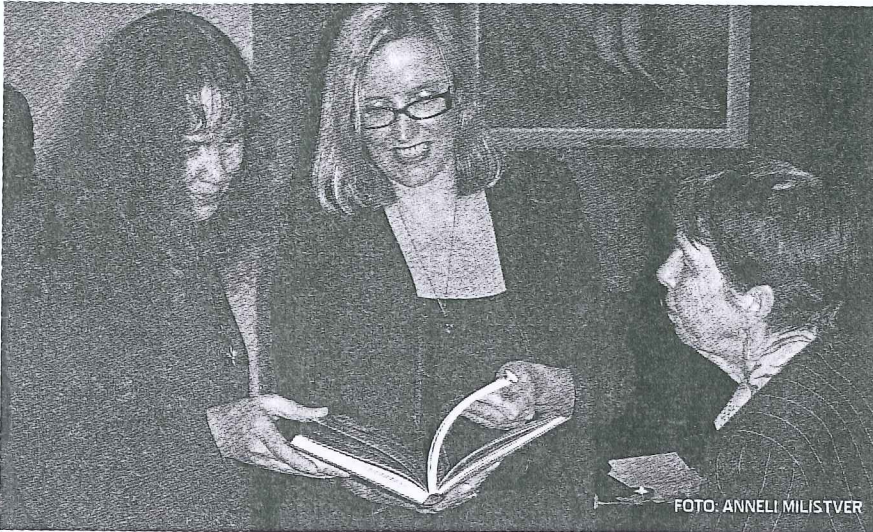
50 vaadatuma saate nimistusse mahtus 16 pealkirja ETV saatekavast:

- * "Pealtnägija"
- * "Õnne 13"
- * "Aktuaalne kaamera"
- * "USA presidendi visiit"
- * "112"
- * "Ohtlik lend"
- * dokfilm "Presidendi lennuk"
- * Kuusamo MK naiste 10 km
- * "Meie"
- * Kuusamo MK meeste 15 km
- * USA presidendi tervitustseremoonia
- * "Paar"
- * "Mõrvad Midsomeris"
- * spordi uudised 21:30
- * "Pehmed ja karvased"
- * teatriaasta näitlejaportree "Lutsepa lugu"

100 tuhande vaataja piiri ületas "Foorum", väga lähedale sellele jõudsid "10 otsustavat aastat" ja teatrietendus "Mees, naine ja kontsert".

Salme Rannu
juhatuse nõunik

Kuidas valmis raadioraamat

Raamatu koostaja Kerttu Soans koos Pille-Riin Purje ja Mari Tarandiga

Kuidas tabada tabamatut? Kuidas haarata kaante vahele haaramatut? See oli küsimus, mis täitis mu pead ja meeli kolm kuud. Selle aja jooksul ei tegelnud ma millegi muuga, kui vaid vastuse otsimisega sellele küsimusele. Eesti Raadio juhtkond ja raamatu toimetaja Reet Valing ei seganud mind sel - väliselt ju nii väga jõudeelu meenutaval - otsinguperioodil. Kas nad teadsid, mis toimub? Või polnud neil lihtsalt aega?

Siis hakkas vaikselt tekkima visioon, justkui oleks taganenud meri ja silme ees avanenud merepõhi, mille olemasolu oli küll teada, aga väljanägemine mitte. Sest tõesti, esiteks selgines ettekujutus sellest, missugune peaks raadioraamat välja nägema, missugune on visuaalne meeleolu ning kuidas see võiks leht-lehelt lainetada ja lugejat edasi juhatada. Ehk: missugune peaks olema selle raamatu rütm, mis annaks edasi raadioloo ajalugu ja suudaks samas hoida lugejat tänapäevas. Nii, et lugejal oleks sellega raamatuga kerge, et ta võiks seda avada siit ja sealt, justkui skaalanuppu liigutades valida endale sobiv kanal ja meeltmööda saatejuht. Et ta saaks teada ja tunda seda, mida parasjagu soovib ja nii, esimeselt soovilt lähtudes raamatut lehitsedes hakkaks juba endalegi arusaamatul kombel tahtma just seda, mida raamat pakub.

Raamatu visuaalne külg, tunnistan, oli minu esimeses ettekujutuses päris pöörane. Rääkis sellest kunstnik **Eve Kasele**, kes avaldas arvamus, et ainus, kes sellisest asjast aru võiks saada, on tema arvates Asko Künnap. Kirjastaja Signe Siim oli nõus kunstniku valikuga ja nii ma kujundusfirmasse Raketit jõudsingi. „Ei tahaks lehekülgi ja ei tahaks sisukorda,” tutvustasin oma ideed. „Tahaks, et tegemist oleks raamatuga, mis mitte ei võta kokku raadio ajalugu Eestis, vaid on ise raadio.” Ja kujutage ette – **Asko Künnap** ja projektijuht **Rael Medvedeva** said kohe aru! Mulle jäi meelde Asko ainus küsimus, et kui

hullumeelseks võib minna, et kas teksti ja pilte ka peaks tulema või võib idee näiteks õhupallina realiseeruda. Nüüd on raamat valmis ja võin tellijatele tunnistada, et... ma isegi mõtlesin sellele õhupallivõimalusele! Siiski jäi see variant kõrvale ja me valisime traditsioonilise raamatu.

Pildid?

Eialgu lootsin, et ehk teevad raadioinimesed ise valiku, kellest tänasel päeval pilte teha. Selgus, et valiku tegemine kui võtta-jätta meetod juba iseenesest ei sobi. Niisiis ei jäänud mul muud üle, kui... Varasemast koostöökogemusest pöördusin fotograaf **Andres Treiali** poole. Et oleks vaja pildistada. Keda? Küsis tema. Kõiki, vastasin mina. Ja kas te kujutate ette: Andres sai sellega hakkama! Poole aastaga. Raadioinimesed, minu enda vanad kolleegid, olid umbusklikud. Siit-sealt kostis küsimusi: mis on raamatu kontseptsioon? Millest seal kirjutatakse? Miks üldse Kerttu seda teeb? See kõik käis asja juurde, ka ma ise oleksin nii küsinud. Tegelikult ma küsisingi seda. Iseenda käest. Ma teadsin juba päris täpselt, missugune see raamat ei tule (et ei tule ajalooline, akadeemilise ülesehitusega ja ei tule õhupall), aga milline tuleb, see polnud veel päris selge.

Emotsionaalne lähenemine

Oma ideed kolleeg **Maris Johannesele** rääkides või täpsemalt – tema juuresolekul rääkides ise sellele ideele lähemale pääseda püüdes, küsis teatriinimene Maris, et kas ma olen näinud NO teatri aastaraamatut. Ei olnud. Ta tõi selle mulle. Jah, seal oli *midagi* ligilähedast. Selles oli elu ise. Nii nagu ka minu soov oli püüda kinni raadio-elu ise. Nii seal kui ka siinpool aparaati.

Sõitsime Reedaga Türi ringhäälingu-muuseumi. Direktor **Juhan Sihver** osutus üliavatud inimeseks. Vaatama sellele, et muuseumitöö ju iseenesest eeldab

„sissesadava” materjali kindlakäelist juhtimist pikaks ajaks paika pandud süsteemi, talus (ja võib-olla isegi natuke rohkem kui talus) Juhan „tuulest võetud luulega” sarnanevat „kontseptsiooni” ja söötis meile Reedaga ette just seda, mida meil vaja oli – ringhäälingu ajalugu inimlikul tasandil. Lugejate kirju, saatejuhtide märkmeid, nii asjalikke kui ka vähemasjalikke fotosid. Hiljem, kui idee oli juba selge ja toimus selle n-ö materialiseerimine, aitas Juhan kogu aeg. Ühelt poolt parandas ta vigu ja toetas püsimist skaalal „tähtsam-vähemtähtsam”, teisalt tunnustas ta vaikselt viisil (või tundus mulle vaid nii?) valitud emotsionaalset lähenemist.

Mida tihemini ma Raketit vahet käisin, seda vähem ma Askot nägin. Kokkusaamistel istus üleelusuurune imeilus **Piia Pöldmaa**. Eialgu Asko abiliseks mõeldud Piia võttis õige kiiresti idee enda kõrvade vahele ja asus seda ka kohe teostama. Meie koostöö oli ideaalne. Ikka ja jälle imestasime, kuidas see raamat „ise ennast teeb”. Vaatamata sellele raamatupoolsele „abile” oli muidugi A ja O Piia. Maast ja ilmast rääkides sain teada, et Piia on disainimagister teemal *miks midagi tehakse?* Ja seda võtet ta just kasutaski: miks üks või teine lehekülg on just selline. Vaadake ja te mõistate kohel! Kuigi raamat on kirju, on selle visuaalne sõnum üliselge. Poe ühtki niisama kriipsu või niisama täppi.

Armastus raadio vastu

Enne kujundamist ja ka kujundamisega samal ajal tiirlesid ringi teemad ja otsisid kirjutajaid. Vahel sattusid nad Reedale või mulle pihku varem ilmunud materjalidest, peaaesjalikult aga ilmusid nad silme ette kindla inimese kujul, kes võiks seda või teist teemat avada. Mitte keegi ei öelnud ära! Te vaadake, missugune on kirjutajate galerii raamatus! See on vaimustav! Me kõik lugesime saabuvald tekste ja polnud harvad juhused, kus teksti siirus tõi pisarad silma. Inimesed, kes kirjutavad selles raamatus, armastavad raadiot. See on kindel.

Raamatust jäid välja intervjuud, mis rändavad ringhäälingumuuseumi, jõudes nii ehk mõnda järgmisesse üllitsisse. Jutuajamised **Mari Tarandi**, **Helve Vösamäe**, **Anne Parksepa**, **Kersti Raudami** ja mitme teisega on väärtuslik materjal. Nendelt saadud fotod ja faktid moodustavad suure osa Eesti Raadio 80. sünnipäevaks ilmunud raamatu asjalikust joonest ja valiku alustest.

Raamatu „Rääkiv plekk-kruus ja teisi raadiojutte” valmimist võiks võrrelda 9 kuud kestnud dokumentaalfilmi tegemisega. See on olnud grupitöö ja kuigi tõsieluline, on siin igal faktil sügav autoripoolne sõnum. Ja autoreid on sellel raamatu palju.

**Raamatu koostaja
Kerttu Soans**

Minu jõulusoov

Eesti Raadio küsis jõulusoove selle aasta tööjuubilaridelt

Reet Valing: Sain jõulusoovi kirjapanekuks tuge targalt mehelt, Roland Barthesilt, kes kinnitab et ainult gangsterid ja jumalad noogutavad vaikides. Ja kõik saab korda! Ma eelistan siiski uskuda, et ka uuel aastal kolleegid kõnelevad üksteisega. Ja kõik saab korda!

Mari Ditmänn: Soovin, et me püüaksime võtta asju pisut rahulikumalt ja olla üksteise suhtes veidi hoolivamad. Mitte kohe pasunasse lajatama, kuulamata ära teist inimest ja aru saamata, miks nii juhtus. Veidi lustikumad võiksime ka olla. Tihti saab ju läbi väike nalja ka tõsisel asju ära öelda.

Heidi Tammar: Minu suurim soov on teha Eesti Raadios saateid.

Eesti Televisiooni töötajate soovid (soove koguti rohkem, mahtus vaid üks...)

Ene - Maris Tali: Süsteem on lahterdanud teletegijad projektideks - minu projekt, sinu projekt, nende projekt. Meil on rollid ja me räägime üksteisega sageli vaid lepingute, eelarve ja mahtude keeles. Ja see on hirmus kurb. Tunnistan, et mulle meeldib mu töö eelkõige inimeste pärast, kes selles majas on - ka need, kes minu tiimi ei kuulu ega saa ka kunagi kuuluma. Seepärast soovingi, et "latrid" meie vahel oleksid sümboolsed, et me märkaksime ja tunnustaksime üksteist hoopis rohkem kui ametijuhend seda nõuab.

ÕNNITLEM!

ETV sünnipäevad jaanuaris

- 01.01. Priit Põdra - vahetusjuht
- 01.01. Gennadi Starikov - videosalvestaja
- 02.01. Tiit Kimmel - programmidirektori aset, programmeerimise juht
- 02.01. Signe Kruus - raamatupidaja
- 02.01. Enn Kopli - õigusosakonna juht
- 03.01. Silvi Pruul - tehnik
- 04.01. Jevgeni Truhhanov - autojuht
- 04.01. Andres Arro - programmijuht
- 04.01. Ülle Karik - tõlketoimetaja
- 07.01. Toomas Õigus - väljastusinsener
- 09.01. Kristel Maran - ETV poodi juht
- 09.01. Lembit Höbernägi - helirežissöör
- 10.01. Külli Liin - arhiivitoimetaja
- 10.01. Kaidi Krimm - programmijuhi abi
- 11.01. Timo Tarve - toimetaja
- 12.01. Taimo Sarv - lavastusosakonna j, audiovisuaalosakonna planeerija
- 12.01. Andres Peekmann - tehnik
- 12.01. Mare Timian - sisekontrolör
- 12.01. Ragnar Kond - korrespondent
- 13.01. Kirill Krabu - toimetaja
- 15.01. Piret Suurvälgi - programmitellija
- 15.01. Peeter Määrits - helirežissöör
- 16.01. Arvo Reemann - laohoidja
- 16.01. Robert Vood - operaator
- 17.01. Arno Pöder - toimetaja
- 17.01. Margus Voolpriit - operaator
- 17.01. Vladimir Dedjuri - videosalvestaja
- 18.01. Uue Puhm - raamatupidaja
- 21.01. Helme Vähk - valvur
- 22.01. Svetlana Tšutšelova - insener
- 23.01. Enn Raukas - autojuht
- 24.01. Heiki Vellavere - lavaseadja
- 24.01. Karin Leemet - turunduse pr. juht
- 25.01. Mare Vihalem - monteeri
- 26.01. Valeri Tiivas - EBU kontaktinsener

- 26.01. Mati Kark - režissöör
- 27.01. Kaarli Kivilo - mehaanik
- 27.01. Avo Sillasoo - operaator
- 27.01. Agnes Pärnamägi - personalispetsialist
- 28.01. Aare Tiisväli - arhiivitoimetaja
- 31.01. Anne Svirsden - videomonteeri
- 31.01. Natalja Špakova - infosüsteemide arendusjuht
- 31.01. Valeri Baranov - santehnik

ER sünnipäevad jaanuaris

- 01.01. Ingrid Jans - R4 väljastaja
- 03.01. Sten Teppan - R2 toimetaja
- 03.01. Rein Palo - vaneminsener
- 05.01. Kadri Tiisel - Vikerraadio toimetaja
- 05.01. Olev Ehrlich - Vikerraadio muusikajuht
- 05.01. Nadežda Nugis - koristaja
- 09.01. Helvi Kõnnel - koristaja
- 06.01. Uno Prööm - valveadministraator
- 10.01. Mati Kembo - valveadministraator
- 11.01. Erika Virkus - Pärnu st. administraator
- 12.01. Hedvig Lätt - Tartu st. toimetaja
- 12.01. Nelie Meikar - uudistetoimetaja
- 14.01. Andrei Titov - R4 toimetaja
- 15.01. Mare Törn - Klassikaraadio väljastaja
- 15.01. Ott Järvela - Tartu st. toimetaja
- 15.01. Gerhard Lock - Klassikaraadio arhivaar
- 25.01. Ülle Hallik - Pärnu st. toimetaja
- 25.01. Vladimir Karmazin - R4 väljastaja
- 26.01. Katrin Maadik - Klassikaraadio helioperaator
- 26.01. Anastassia Ždanevit - uudistetoimetaja
- 29.01. Karin Kopra - Klassikaraadio toimetaja
- 29.01. Natalja Sikkemäe - R4 toimetaja
- 29.01. Julia-Bali - R4 toimetaja

Eesti Televisiooni tööjuubilarid

Detsembris

- 16.12 Margit Sütiste - 35
- 19.12 Mare Vihalem - 40

Jaanuaris

- 01.01 Livia Innos - 35
- 04.01 Urmas Kauniste - 30
- 04.01 Leida Deribasko - 30
- 11.01 Olev Blasé - 30
- 10.01 Jelena Sepa - 30

FOTO: ÜLO JÕNING

Eesti Raadio tööjuubilarid 2006. a.

20 aastat ER-is: Enno Vaher

25 aastat ER-is: Mari Ditmänn
Sirje Kivisaar
Tatjana Lamonova
Jana Lüütre
Anneli Ratkova

30 aastat ER-is: Merle Otto
Marika Scheer
Reet Valing
Jaanus Sepp

35 aastat ER-is: Riina Eentalu

FOTO: ANDRES TREIAL

35 aastat ER-is: Urve Kõni

Marju Koppel
Maris Laanemets
Heidi Tammar
Ingrid Roosipõld
Galina Maljutina

40 aastat ER-is: Mare Törn

Jüri Kaubisch
Vello Priimann
Helgi Eilaid

FOTO: ANDRES TREIAL